

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/14/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812213463
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812213463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 p r o t i žalovanej: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX R. F. Q., o zaplatenie 1024,- eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 910,77 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 47,19 eur k rukám žalobcu a trovy právneho zastúpenia vo výške 128,18 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 23.11.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 1024,- eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 3.8.2007 Úverovú zmluvu č. 3708013193 (ďalej len „Úverová zmluva“), a súčasne Zmluvu o revolvingovom úvere I. (ďalej len „Zmluva o RÚ I“) a Zmluvu | o revolvingovom úvere II. (ďalej len „Zmluva o RÚ II.“) (ďalej spolu len „Zmluva“). Uzatvorením Zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej dohodnutý úver a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, j zaplatiť úroky a poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka. Úverová zmluva bola uzatvorená ako telefónna pôžička, a teda vybavenie úveru prebieha v týchto prípadoch telefonicky prostredníctvom bezplatnej zákazníckej linky žalobcu s následnou písomnou komunikáciou. V zmysle vyššie uvedeného žalovaná telefonicky kontaktovala zamestnancov žalobcu za účelom získania úveru, t.j. finančnej hotovosti. Pri telefonickom vybavovaní úveru, na základe výzvy zamestnanca žalobcu, žalovaná nadiktovala všetky potrebné osobné údaje a údaje o zamestnávateľovi, ktoré boli následne zapracované do Úverovej zmluvy, ktorá bola žalobcom odoslaná na podpis žalovanej spolu s Úverovými zmluvnými podmienkami, a ktorý ju podpísanú späťne vrátil žalobcovi. Zmluva o RÚ I., ako aj Zmluva o RÚ II. sa stáva platnou podpisom Úverovej zmluvy a účinnou okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty (pri Zmluve o RÚ I.) a kreditnej karty (pri Zmluve o RÚ II.), a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. Zmluva o RÚ I., ako aj Zmluva o RÚ II. sa stáva platnou podpisom Úverovej zmluvy a účinnou okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty (pri Zmluve o RÚ I.) a kreditnej karty (pri Zmluve o RÚ II.), a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej v texte len „ÚP“), s ktorými bola žalovaná oboznámená a podpisom Úverovej zmluvy prejavila súhlas byť nimi viazaná. ÚP vymedzujú práva a povinnosti oboch zmluvných strán týkajúce sa poskytnutého úveru, ako aj práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o RÚ I., v prípade, že dôjde k splneniu podmienok na čerpanie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej

karty v súlade s príslušnými ustanoveniami ÚP a práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o RÚ II., v prípade, že dôjde k splneniu podmienok na čerpanie revolvingového úveru prostredníctvom kreditnej karty v súlade s príslušnými ustanoveniami ÚP. Žalobca má za to, že Zmluva je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme v súlade s § 52a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovanej. Svoju vôľu byť viazaný touto Zmluvou a jej súčasťami potvrdila žalovaná podpisom priamo na prednej strane Zmluvy. Podstatné náležitosti vyplývajú v zrozumiteľnom znení buď priamo zo Zmluvy alebo z ÚP, ktoré sú nesporne neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, a preto nesmú byť materiálne alebo formálne oddeľované a rozlišované od Zmluvy. V súlade s judikatúrou súdov, celistvosť listiny možno posudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom. V takýchto a podobných prípadoch je totiž potrebné dať prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred striktným a bezúčelným formalizmom. Napríklad Najvyšší súd ČR rozsudkom z 27. 3. 2008, sp. zn. 26 Cdo 2317/2006 vyjadril názor, že „súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané. V súlade s ustanoveniami Úverovej zmluvy a ÚP žalovaná využila právo na poskytnutie revolvingového úveru, ktoré jej plynie zo Zmluvy o RÚ II a čerpala revolvingový úver evidovaný pod variabilným symbolom 5807226919. Tento revolvingový úver je žalovaná oprávnená čerpať opakovane do výšky nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca, prostredníctvom kreditnej karty, ktorú si však musela žalovaná najprv aktivovať, inak by k poskytnutiu revolvingového úveru zo strany žalobcu nemohlo dôjsť. Ako už bolo vyššie uvedené k platnosti Zmluvy o RÚ II. dochádza podpisom Úverovej zmluvy, no účinnosť nadobúda až okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom kreditnej karty po splnení odkladacej podmienky vo forme telefonickej aktivácie kreditnej karty žalovanou. Uzatvorením Zmluvy v časti Zmluvy o RÚ II. tak žalovanej nevznikli žiadne práva, či povinnosti, keďže k účinnosti Zmluvy o RÚ II. a následnému poskytnutiu dohodnutého revolvingového úveru dochádza až priamym úkonom zo strany žalovanej, ktorým je práve aktivácia kreditnej karty. K aktivácii kreditnej karty dochádza vedomým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovanej aktivovať kreditnú kartu, a teda využiť právo na poskytnutie revolvingového úveru, prostredníctvom zavolania na určené telefónne číslo. Samotnej aktivácii ešte predchádza zaslanie výzvy k aktivácii spolu s Metodickou príručkou a kreditnou kartou žalobcom žalovanej. Žalovaná sa v zmysle ÚP zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky z RÚ II. vrátiť riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle ÚP. Počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť. Vzhľadom na to, že poskytnutý revolvingový úver nemá stanovený pevný základ, len výšku sumy, do ktorej sa môže čerpať (t.j. úverový rámec), výška pravidelnej mesačnej splátky sa mení v závislosti od výšky nesplatennej dlžnej čiastky (t.j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a prípadnými sankciami). Výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky k poslednému dňu účtovného obdobia, pričom za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac, vo výške podľa aktuálne platného Sadzobníka, resp. min. 13,28 Eur (400 Sk) v súlade s ÚP. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny, pravidelné poplatky, prípadne nepravidelné poplatky a zmluvné sankcie. Žalobca bol v súlade s ÚP oprávnený jednostranne meniť Sadzobník s tým, že zmenu bol povinný žalovanej oznámiť. Súhlas so zmenou Sadzobníka žalovaná vyjadrila uskutočnením transakcie v období po účinnosti zmeny. Z vyššie uvedeného vyplýva aj nemožnosť určenia výšky ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože sa revolvingový úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovanej, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Žalovaná hradila dlžnú sumu a dostala sa do omeškania s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva priebeh čerpania úveru aj prehľad jednotlivých platieb žalovanej a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie/zánik úverovej zmluvy bola žalovaná žalobcom vyzvaná listom zo dňa 25.11.2009 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1024,00 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je žalovaná povinná podľa Hlavy ÚP s názvom Záverečné ustanovenia zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, žalobca eviduje voči žalovanej dlh pozostávajúci istiny plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu spolu vo výške 936,45 eur, úroku z vyššie uvedenej istiny do času zosplatenia vo výške 71,26 eur, úroku z vyššie uvedenej zosplatennej istiny (ktorý by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) + zmluvná pokuta vo výške 16,29 eur, dlžného poistného vo výške 0,00 eur.

Žalovaná uviedla, že so žalobou v celom rozsahu súhlasí.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 6.5.2013 spolu s prílohami, vylúchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

V písomnom podaní žalobcu zo dňa 6.5.2013 tento uviedol, že žalobca uzavrel s žalovanou dňa 9.8.2007 Úverovú zmluvu č. 3708013193 (ďalej len „ÚZ“), a súčasne na rovnakej strane, kde sa nachádzajú aj podpisy oboch zmluvných strán Zmluvu o revolvingovom úvere I. (ďalej len „ZRÚ I“) a Zmluvu o revolvingovom úvere II. (ďalej len „ZRÚ II.“) (ďalej spolu len „Zmluva“), a to pod bodom 45. Zmluvy. Revolvingový úver je žalovanej poskytovaný k uspokojovaniu jej priebežných finančných potrieb a umožňuje žalovanej čerpať po odsúhlasení zo strany žalobcu peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Kreditnú kartu je potrebné pred jej použitím spôsobom uvedeným v UP a metodické príručke aktivovať. Dlžník je oprávnený čerpať revolvingový úver opakovane, prostredníctvom kreditnej karty vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Zmluvné strany sa dohodli na zvýšení úverového rámca RÚ I. a to z počiatočnej výšky 15.000,-Sk na čiastku stanovenú klientom v telefonickom hovore so spoločnosťou, žalovaná určila výšku úverového rámca na 995,82 eur. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, pri revolvingovom úvere sa teda neposkytuje reálna peňažná suma, ale úverový rámec v dohodnutej výške. v rámci ktorého sa môže čerpať ľubovoľná suma (samozrejme len do výšky nevyčerpaného úverového rámca). Vsúlade s ustanoveniami § 2 a § 3 Hlavy 8. ÚP žalobca žalovanej zaslal kreditnú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickou príručkou, na základe čoho žalovaná aktivovala kreditnú kartu a určila si výšku úverového rámca na 995,82 eur. Dňom aktivácie kreditnej karty zriadil žalobca žalovanej úverový účet pre čerpanie poskytnutého revolvingového úveru do výšky dohodnutého úverového rámca. Maximálna čiastka, ktorú bola žalovaná oprávnená čerpať bola daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Žalovaná slobodným, vážnym a zrozumiteľným prejavom vôle - aktiváciou kreditnej karty a následným prvým čerpaním peňažných prostriedkov prostredníctvom takto aktivovanej kreditnej karty dňa 3.9.2008 naplnila odkladaciu podmienku stanovenú Zmluvou a ZRÚ II. sa stala účinnou pod identifikačným číslom 5807226919. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním dohodnutých splátok čerpaného revolvingového úveru, a to s odkazom na už predložený splátkový kalendár konkrétne so splátkami predpísanými dňa 20.6.2009, 20.7.2009, 20.8.2009, 20.9.2009, 20.10.2009 a 20.11.2009. S poukazom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením vyššie uvedených splátok, stal sa celý zostatok čerpaného úveru splatným, pričom splatnosť nastala ku dňu 25.11.2009, ako vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru priloženej k návrhu na začatie konania zo dňa 25.11.2009. Nárokovaná suma vo výške 936,45 eur predstavuje istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru vo výške 930,49 eur (vypočítaná ako rozdiel istiny čerpaného úveru vo výške 1.063,80 eur a jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli uhradené splátkami vo výške 133,31 eur. Poplatok za výpis z účtu - dlžná suma poplatkov za vedenie účtu vo výške 5,96 eur (vypočítaná ako rozdiel vyrubených poplatkov za vedenie účtu vo výške 20,87 eur a uhradenej časti takto vyrubených poplatkov vo výške 14,91 eur). V zmysle Úverovej zmluvy a § 5 Hlavy 9. Čerpanie a splácanie revolvingového úveru UP „Klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby (ďalej len poplatky), ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov, platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto ÚZ a ktorý je obsiahnutý v Metodické príručke. V zmysle uvedeného neuhradenými zostávajú poplatky za obdobie splátok od 31.7.2009 do 31.10.2009. Nárokovaná suma vo výške 71,26 eur predstavuje úrok z úveru vyčíslený vždy z istiny splátky. V zmysle platobnej disciplíny žalovanej, ktorú je možné vidieť zo splátkového kalendára, je dlžný úrok rozdielom medzi vyúčtovaným úrokom z úveru vo výške 247,34 eur a uhradenou časťou úroku z úveru vo výške 176,08 eur. Takto vyúčtovaný úrok z úveru vypočítaný zo základu splátky vo výške úrokovej sadzby vyplývajúcej zo Sádzobníka poplatkov a odmien (vid. príloha - 1,79 % mesačne) za príslušný kalendárny mesiac nebol uhradený pri vyúčtovaní zo dňa 31.7.2009, 31.8.2009, 30.9.2009 a 31.10.2010 (súčet týchto vyúčtovaných dlžných úrokov tvorí žalobcom nárokovanú sumu vo výške 71,26 eur). V zmysle ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len ako „Nariadenie“) výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a Priemernej úrokovej miery za všetky tvov spotrebiteľských úverov platnej

ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Podľa názoru žalobcu, je teda potrebné aplikovať maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 podľa Nariadenia, ktorá je podľa prehľadu priloženého v prílohe a získaného zo stránky Ministerstva financií SR pri kreditných kartách 39,02 % a teda žalobcom uplatňovaná sadzba úrokov z úveru je v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Žalovaná, bola povinná platiť úrok z úveru vo výške aktuálne platnej základnej úrokovej sadzby, ktorá (ako vyplýva zo sadzobníka poplatkov a úrokov) bola vo výške 1,79 % mesačne, t.j. 21,48 % ročne. V zmysle uvedeného má žalobca za to, že predmetná úroková sadzba je v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

Nárokovaná suma vo výške 12,85 eur predstavuje zmluvnú pokutu v zmysle § 3 Hlavy 14 Úverových podmienok. V prípade omeškania s úhradou splátky dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní, pričom v tomto prípade ide o 8% z dlžnej splátky vo výške 41,23 eur zo dňa 20.6.2009 = 3,30 eur účtovaných dňa 31.7.2009. Takto vyúčtované zmluvné pokuty sú neuhradené okrem iného pri vyúčtovaniach uvedených v splátkovom kalendári v dňoch 31.8.2009, 30.9.2009, 31.10.2009 (súčet týchto vyúčtovaných dlžných úrokov tvorí navrhovateľom nárokovanú sumu vo výške 12,85 eur). Nárokovaná suma vo výške 3,44 eur predstavuje zákonný úrok z omeškania, pričom žalobca mohol uplatňovať zákonný úrok z omeškania do zosplatnenia až vo výške 3,6198 eur, no uplatnil si ho len vo výške 3,44 eur. Z vyššie uvedenej špecifikácie je zrejmé, že žalovaná uhradila splátky v celkovej výške 365,06 eur. Vyššie uvedené platby žalovanej vyplývajú aj z predloženého splátkového kalendára, ktorý je akýmsi prehľadom pohybov na účte resp. úverovej karte žalovanej. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá v súlade s ustanoveniami § 53 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia ÚZ (ďalej len „zákon o SÚ“). Je nutné dodať, že pri revolvingovom úvere nie je priamo a vopred možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), ako aj ďalšie údaje závislé od výšky čerpanej sumy, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle žalovanej, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Predmetná ÚZ neobsahuje žiadnu z neprijateľných podmienok a v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 OZ žiadne z ustanovení ÚZ neobsahuje ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ako je možné vidieť z priložených dôkazov a tejto špecifikácie, nároky uplatňované žalobcom sú v súlade s platnými právnymi predpismi, ako aj s ustanoveniami Zmluvy a jej Úverovými podmienkami.

Medzi žalobcom a žalovanou ako klientom došlo dňa 9.8.2007 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 3708013193, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 25.000 Sk eur. Zároveň bol žalovanej poskytnutý revolvingový úver II s výškou úverového rámca (kreditného limitu) 995,82 eur. Výška pravidelnej mesačnej splátky bola stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky k poslednému dňu účtovného obdobia, pričom za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac, vo výške podľa aktuálne platného Sadzobníka, resp. min. 13,28 Eur (400 Sk) v súlade s ÚP.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny.

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na lícnej strane vyplýva inak. Za uzatvorenie úverovej zmluvy klient uhradil v hotovosti ku dňu podpísania tejto zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške stanovenej v úverovej zmluve.

Ako vyplýva z Hlavy 7 § 3 Úverových zmluvných podmienok, klient je povinný čerpaný úver a všetky záväzky voči spoločnosti splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru (úverov) alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

Podľa Hlavy 7 §6 Úverových zmluvných podmienok, v prípade vzniku skutočnosti uvedenej pod písm. a,b,c) §3 Hlavy 7, ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť.

V zmysle Hlavy 13 § 1 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., zmluvné strany uzatvárajú popri úverovej zmluve a zmluve o revolvingovom úvere I súčasne aj zmluvu o revolvingovom úvere II. Na základe tejto zmluvy vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a to revolvingového úveru II. Tento revolvingový úver II je klient oprávnený čerpať opakovane a to prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach a Metodickéj príručke KK a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Spoločnosť sa teda zaväzuje za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach poskytnúť klientovi peňažné prostriedky a to opakovane do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca revolvingového úveru II a klient sa uzatvorením zmluvy zaväzuje takto poskytnutý revolvingový úver II spoločnosti vrátiť a zaplatiť za poskytnutie revolvingového úveru II úroky.

Podľa Hlavy 13 § 2 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec revolvingového úveru II vo výške 15.000,- Sk. V prípade, že k aktivácii kreditnej karty podľa § 3 tejto Hlavy dôjde v dobe, kedy bude mať klient aktívnu úverovú kartu, platí, že spoločnosť a klient dohodli úverový rámec revolvingového úveru II vo výške rovnajúcej sa výške úverového rámca revolvingového úveru I.

V zmysle Hlavy 13 § 3 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., zmluva o revolvingovom úvere II sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom kreditnej karty a to po jej riadnej a včasnej aktivácii.

Ako vyplýva z Hlavy 13 § 4 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver II, a to v pravidelných mesačných splátkach a to vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu, a teda poskytnutiu revolvingového úveru II. V prípade, že k aktivácii kreditnej karty dôjde v dobe, kedy klient bude mať aktívnu úverovú kartu a nebude mať uhradené všetky záväzky z revolvingového úveru I platí, že prvá splátka revolvingového úveru II je splatná k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k aktivácii kreditnej karty. Výška pravidelnej mesačnej splátky revolvingového úveru II je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky (to je výška vyčerpaného nesplateného revolvingového úveru II spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a prípadne sankciami) k poslednému dňu účtovného obdobia, pričom za účtovné obdobie sa považuje 1 kalendárny mesiac. Pre určenie konkrétnej výšky mesačnej splátky revolvingového úveru II je rozhodný posledný deň kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom je táto splátka revolvingového úveru II splatná. Výška pravidelnej mesačnej splátky revolvingového úveru II. sa mení v závislosti na výške nesplatennej dlžnej čiastky. V prípade, že takto výpočítaná výška splátky revolvingového úveru II. by bola vyššia ako 400,- Sk platí že splátka revolvingového úveru II. je vo výške 400,- Sk s výnimkou prípadu, kedy celková nesplatená dlžná čiastka bude k poslednému dňu účtovného obdobia nižšia ako 400,- Sk. V takom prípade je klient povinný uhradiť splátku revolvingového úveru II. vo výške rovnajúcej sa nesplatennej dlžnej čiastke. V prípade, že celková nesplatená dlžná čiastka bude k poslednému dňu účtovného obdobia nižšia alebo rovná 50,- Sk nie je klient povinný uhradiť pravidelné mesačnú splátku revolvingového úveru II. a spoločnosť je oprávnená úroky z tejto čiastky nepožadovať. Klient a spoločnosť sa dohodli, že spoločnosť je oprávnená meniť výšku splátky revolvingového úveru II. stanovenú ako určité percento stanovenej dlžnej čiastky a to zmenou tohto percenta. Klient je povinný vždy uhradiť splátku revolvingového úveru II. vo výške aktuálne platnej percentuálnej časti z dlžnej

čiasťky ktorá je stanovená v sadzobníku poplatkov a odmien. Zmena výška splátky (percentuálnej časti z dlžnej čiasťky) je zmenou sadzobníka poplatkov a odmien podľa § 6 Hlavy 9 týchto úverových podmienok.

Podľa Hlavy 14 § 3 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v prípade omeškania úhrady splátky, splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti, alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiasťky za každý začatý deň omeškania najmenej však 100,- Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiasťky z ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť.

V zmysle hlavy 14 § 11 Úverových podmienok ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako ja špecifikácie pohľadávky žalobcu v písomnom podaní súd zistil, že žalovaná uhradila celkom 365,06 eur, pričom dňa 25.11.2009 došlo k zosplatneniu úveru.

Listom zo dňa 25.11.2009 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanej oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ju vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiasťka činí 1024,- eur a vyzval ju na splatenie do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že tvrdenia uvedené v návrhu sú pravdivé, je ochotná uplatnenú pohľadávku uhradiť žalobcovi.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 9.8.2007 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z.z., ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplatnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa

v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení už citovaného zákona č. 150/2004 Z.z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní

podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o revolvingovom , predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej prostredníctvom kreditnej karty, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnila, žalobca dňa 25.11.2009 zosplatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie predmetnej sumy.

Z predloženého výpisu z úverového účtu žalovanej ako aj zo špecifikácie žalovanej sumy je zrejmé, že na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru žalobca poskytol žalovanej úverový rámec do výšky 995,82 eur, pričom žalovaná vyčerpala do zosplatnenia sumu 1063,80 eur. Žalovaná zároveň uhradila sumu 365,06 eur.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Čo sa týka úroku z úveru, tak žalobca vo svojom návrhu žiadal priznať vyčíslenú sumu úroku z úveru v sume 176,08 eur, pričom celý úrok z úveru vyúčtovaný pri úrokovej sadzbe 1,79 % mesačne predstavoval 247,34 eur. Úroková sadzba 1,79% mesačne predstavuje 21,48 % ročne.

V danom prípade sa súd zaoberal vyššie uvedeneou sadzbou dohodnutého úroku z úveru.

Účastníkmi konania bolo dohodnuté, že minimálna mesačná splátka bude 4% z výšky dohodnutého úverového rámca, ktorý bol 995,82 eur a takto pri minimálnej výške splátky by žalovaná bola povinná platiť mesačne 39,83 eur a to po dobu 25 mesiacov, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v tomto čase (august 2007 spotrebiteľský úver od 1 do 5 rokov) činila úrok 13,90 p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 7,58 % vyšší ako bola priemerná úroková miera z obdobných úverov poskytovaných v tomto období bankami. Súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách z internetovej stránky NBS.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 13,90 % ročne za absolútne neplatnú.

Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,90 % ročne. V zmluve dohodnutý požadovaný úrok z úveru za celé obdobie poskytnutia predstavoval sumu 247,34 eur pri úrokovej miere 21,48% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok žalobcovi vznikol len pri úrokovej miere 13,90% ročne, teda žalobca mal nárok len na 64,71% uplatňovaného úroku ($13,90\% \times 100 / 21,485\% = 64,71\%$), teda 64,71% zo sumy 247,34 eur, čo predstavuje sumu 160,05 eur. Žalobca si však žalobou uplatnil vyčíslený úrok z úveru iba vo výške 71,26 eur, pričom na úrok z úveru žalovaná uhradila 176,08 eur. Žalovaný tak uhradila na úrok z úveru viac ako mala zaplatiť, preto súd započítal platbu žalovanej prevyšujúcej sumu 160,05 eur v sume 16,03 eur na istinu úveru. Súd preto žalobu v časti istiny 16,03 eur a úroku z úveru v sume 71,26 eur zamietol.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že v zmysle ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z. výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Podľa názoru žalobcu, je teda potrebné aplikovať maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 podľa nariadenia, ktorá je pri kreditných kartách 39,02 %. K vyššie uvedenému však treba uviesť, že žalobca si zamieňa celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru s ročnou úrokovou mierou pri spotrebiteľských úveroch. Žalobcom požadovaná celková odplata za poskytnutie úveru predstavuje sumu 247,34 eur. Celková žalobcom požadovaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru tak síce predstavovala iba 23,25 % poskytnutého úveru v sume 1063,80 eur, no v čase uzatvorenia úverovej zmluvy boli na trhu spotrebiteľských úverov obvyklé ročné úrokové sadzby za obdobný typ úveru vo výške 13,90 %. Uvedené nariadenie zároveň obmedzuje maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v tom zmysle, že žalobca nemôže požadovať od žalovanej úrok z úveru neobmedzene do dňa zaplatenia. Takýmto postupom by totiž mohlo dôjsť k prekročeniu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Nárok na zmluvnú pokutu v sume 12,85 eur podľa hlavy 14§ 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanej ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednanja zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % ($8\% \times 12$ mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na zmluvnú pokutu, ktorá už bola žalovanou zaplatená v sume 13,09 eur a túto sumu započítal na úhradu žalobcom požadovanej istiny a zároveň súd nepriznal žalobcovi

ani nárok na zmluvnú pokutu v sume 12,85 eur, ktorú ešte žiadal zaplatiť a v uvedenej časti žalobu žalobcu zamietol.

Nárok žalobcu na zvyšnú časť istiny súd považoval za dôvodný a v tejto časti súd žalobe vyhovel. Súd považoval za dôvodné aj nároky žalobcu na ním požadované poplatky.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 3,44 eur predstavujúca vyčíslený zákonný úrok z omeškania, ktorá suma bola vyčíslená pri výške úroku z omeškania 9 % ročne, ktorá výška je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu omeškania (dňa 26.11.2009 - deň nasledujúci po dni zosplatnenia celého úveru) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9 % ročne. Súd preto aj v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel.

Ako súd vyššie konštatoval, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 113,23 eur je nedôvodný a zamietol ho v uvedenom rozsahu.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 1024 eur žalobcovi bolo priznaných 910,77 eur. Žalobcov úspech tak predstavoval 88,94 % a neúspech 11,58 %.

Po odrátaní neúspechu žalobcu v konaní od jeho úspechu (88,94 % - 11,58 %), tento účastník má právo na náhradu 77,36 % trov konania.

Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy právneho zastúpenia celkovo v sume 165,69 eur zo základu 1024 eur. Žalobcovi vznikli trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 61,41 eur - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, za režijné paušály v sume 2x7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. a DPH v sume 27,62 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. Celkovo tak žalobcove trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 165,69 eur.

V súvislosti so súdnym poplatkom za návrh vznikli žalobcovi trovy vo výške 61 eur.

Keďže žalobca má právo na náhradu 77,36 % zo súdneho poplatku 61 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 47,19 eur a 77,36 % z trov právneho zastúpenia vo výške 165,69 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 128,18 eur, na vyššie uvedenú náhradu trov súd zaviazal čiastočne neúspešnú žalovanú.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.